

Lidický zpravodaj

červenec 2025 · číslo 7 · ročník 29 · zdarma

LIDICKÉ „NAGÁNO“? ANO!

**VÍCE FOTBALOVÝCH INFORMACÍ
NA STRANÁCH 12 -16**

Milí a milé,

vítejte v červencovém, tak trochu fotbalovém, čísle. Jelikož přinášíme opravdu hodně prázdninového čtení, nebudeme ztrácet čas a hned se do toho pustíme.

Míša Klapalová, vaše zpravodajka

JUBILANTI V MĚSÍCI ČERVENCI

Ladislava Šilhová
Josef Sotolář
Hana Sehnalová
Josef Kváča
Jana Skálová
Alena Poleščuková
Jiří Dobrovodský
Vlasta Kostová
Jaroslava Kopecká

Všem jubilantům přejeme pevné zdraví, hodně štěstí a spokojenosti ☺

PODĚKOVÁNÍ

- ◆ Děkuji Obecnímu úřadu za blahopřání k mým narozeninám a za milý dárek, velmi mne to potěšilo. Stejně tak příjemná návštěva pana Ramby a fajnové popovídání, které mi udělalo velkou radost.

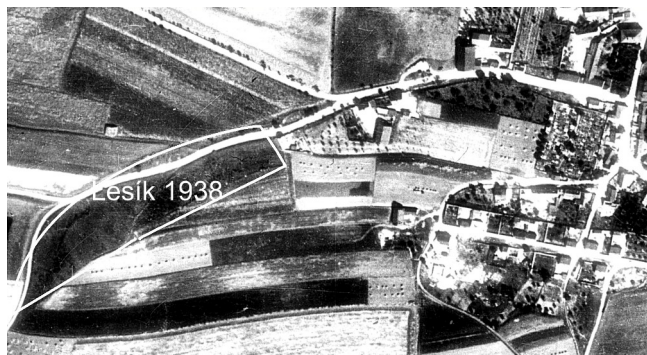
Zdeňka Plátková

FAKTA

Text a foto: Jarda Adamec

Dostal jsem otázku na moje články, zda si je vymýšlím, nebo jak. Nevymýšlím. Díky Věro, taky téma. Nejsem spisovatel, nemám nato psát romány. Autor textu bývá označen za spisovatele jen u některých textů. Píšu svoje vlastní paměti, zážitky a příběhy, nálady a pocity, tedy literatura faktů, bývalých i současných kolem mojí osoby. Zpočátku mého psaní od února roku 2020, tedy šestým, což je šedesát čtyři článků, se mi myšlenky, vzpomínky a témata, kterých jsem měl plnou hlavu, jen hrnuly. Než něco napíšu, tak si všechno ověřuji. Ptám se známých, kamarádů a pamětníků, někteří mi ještě něco doplní, nebo upřesní, jak to bylo. Když chci o něčem, nebo o někom psát, nejdřív se zeptám na svolení, abych se nedostal do problémů. Jsem rád, když mi někdo nahodí téma, protože už nemám o čem psát. Dřív jsem měl napsané články na půl roku dopředu, teď mě napadá téma na poslední chvíli, před uzávěrkou zpravodaje.

Vzpomínám si, jak mě babička vodila na pietní území, kdy okolo bylo všude vidět.

Pietní území bylo holé, nikde žádný strom, až u Makotřas a na druhou stranu ke

Hřebči malý lesík, který je patrný na leteckých fotkách až z roku 1938, což je nejstarší letecký snímek. V lesíku je dodnes patrný malý lom, kde si lidičtí lámali opuku na stavby příbytků, říkalo

se tam ve skalce, dnes proti budoucí cyklostezce na Bezděru. Později byl dosazován směrem k prvnímu lidickému domku Novotných, pak bydleli Suchých a Zmeškalovi, před hřbitovem, dnes novým hřbitovem.

Z našeho domku v nových Lidicích bylo vidět až na staré letiště v Ruzyni a za dobrého počasí až na východní část Prahy Strašnice, to je vzdušnou čarou 26 kilometrů.

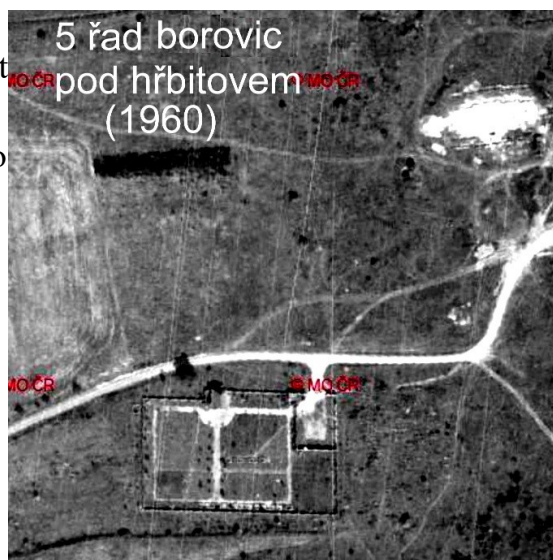
Je tomu přes sedmdesát let, dnes je východní část obce, kterou dělí lipová alej, navazující na růžový park a lesopark objímající pietní území.

Další lesík pod starým hřbitovem byl vysazován na bývalém pozemku rodiny Zemanových, postupně podle leteckých map, před rokem 1953, nejdříve bylo vsazeno asi pěti řadami borovic, směrem ke kostelu, na snímkování je patrný z roku 1960.

V srpnu 1968 jsem přijel domů z vojny na opuštěný, byl pátek, posezení s kamarády v kulturáku až do zavíračky. Ráno v sobotu mě máma vzbudila, že jsem slíbil

myslivcům brigádu při výsadbě lesíka pod novým hřbitovem. Vstávat se mi nechtělo, ale vstal jsem, vzal rýč a připojil se k sadbě jehličnanů. K výše uvedeným pěti řadám borovic přibýly další řady mladých smrčků a boroviček. Bylo vedro a navíc po pátku velká žízeň. Kamarád Karel Landr odjel pro pětilitrovou bandu piva, jen zašumělo a jelo se pro další. Do oběda bylo po sadbě a v dalších letech se lesík dále rozrůstal. Na dalším leteckém snímku je patrný rok 1972, kdy lesík dosáhl až k novému hřbitovu. V následných letech vysadili myslivci další část lesa v celkové rozloze asi 4,5 hektaru

nad starým a novým hřbitovem, kde se říká „Na vartě“. Zde je jezírko s vodou a krmelce pro zvěř. Tam je ráj srnčí zvěře, o bělockého háje, až k hřebečskému hřbitovu.

LIDÉ, ČTĚTE!

Text a foto: Slávka Kopecká

V červnu tohoto roku se mi konečně podařilo dokončit velkou práci na prvním vydání mé autorské knížky. Vyšla pod názvem Slávka Kopecká: Soukromý archiv smíchu – a na barevné obálce mě fotografa Dagmar Hájková zvětšila s houfem mých slepic.

Slepice mám ráda, starám se o ně a proto jsem výrazně neprotestovala. Knižka je na světě a s knihovníkem Jirkou Černým jsme se obratem dohodli, že mou knížku vystaví ve výloze knihovny a bude ji půjčovat dle zájmu lidických čtenářů.

Knížky pro knihovnu – k výpůjčce – jsem poskytla hned po vydání – samozřejmě s radostí a zdarma. S přáním, aby se čtenáři – milí sousedé – s mými texty bavili. Aby se smáli. Mnohé jsem psala v Buštěhradě, ale většinu v Lidicích, kde žiju a pracuji – píšu, rediguju, editoruju a vydávám – knížky.

Zachytila jsem tentokrát uvěřitelné i neuvěřitelné příběhy své rodiny, přátel, ale i slavných osobností, které jsem za svůj novinářský a nakladatelský život důvěrně

poznala. Nikoho nepomlouvám, ale ve svém věku – v létě mi bude 80 – se už nebojím označit věci pravdivě, tedy naplno...

V Lidické galerii jsem předběžně domluvená na samostatném pořadu „lidické podvečery“ někdy na podzim tohoto roku. Termín bude zájemcům oznámen v Lidickém zpravodaji včas. A já se těším už teď.

POSLEDNÍ CHVÍLE PŘED ODCHODEM DO ILEGALITY I.

Text a foto: Antonín Nešpor

Originální text je psán v Angličtině Josefem Horákem pro případ, že by se nezdařil odchod Josefa Horáka do ilegality, aby byly zachovány informace pro jeho ženu Winifred a syny Václava a Josefa.

7. 4. 1948

Wynne s Venouškem a Pepíčkem dnes odlétají do Anglie. Já jsem na přednášce v Brně, a tak se s nimi ani nemohu přijít na letiště rozloučit. Nevím totiž, kdy je zase uvidím všechny pohromadě.

Po přednášce Slovenského povereníka, gen. Vicherka a gen. Bočka, jsem odejel do Prostějova.

Hned ráno jsem zde požádal svého nadřízeného o dvoudenní volno, kvůli schůzi Společnosti pro obnovu Lidic. Velící důstojník mi volno poskytl.

Šel jsem za přítelem F...., který v Prostějově vyřizoval úřední záležitosti a který mi také přinesl civilní oblek. Byli jsme na obědě a on mě potom vzal autem až do

Olomouce. Odtud jsem jel do Prahy vlakem. V Praze pak na mě čekal můj další kamarád, který mě svým autem odvezl až do Buštěhradu.

Marie Kohlíčková se svými vnuky, Pepíčkem a Venouškem.

Kolem půl osmé večer jsem dorazil domů.

Babi (Marie Kohlíčková) ležela v posteli, ale nevypadala vůbec zdravě. Myslím, že odchod Wynn a kluků s tím měl hodně společného. Vyprávěla mi o smůle, kterou Wynn měla na celnici, kde jí zabavili zlatý náramek a prstýnek se slovy, že „Taková kapitalistka zlato nepotřebuje“.

Jsem si jist, že moje milovaná se kvůli tomu cítila velmi nešťastně. Je mi líto, že její poslední chvíle v Československu byly takovým způsobem pokazeny!

Večer jsem šel za našimi přáteli S..... Zeptal jsem se jich, jestli bych se mohl připojit k jejich skupině a vyjít si. N.... byl velmi potěšen, ale zdálo se, že ostatní z toho nejsou tak nadšení. Pak, když jsem slyšel plán večera, moc se mi to nelíbilo.

Rozhodl jsem se počkat, co zjistí J. Č. a kdyby od něj nic nepřišlo, čeho jsem si byl téměř jist, že nepřijde, chtěl jsem najít vlastní cestu, jak překročit hranice.

Tehdy mi bylo jasné, že pokud nepřekročím hranice před pondělním ránem (11.4.1948), možná budu nucen přijít později a možná už neuvidím svou rodinu nikdy.

Naštěstí jsem v domě S..... potkal pana S....., manažera B.E.A. (British European Airways). Poděkoval jsem mu za všechno, co mi sdělil během rozhovoru, že by mohl pro Wynn udělat. Nabídl se, že by mohl nechat zajistit zlatý náramek i prsten a poslat je přes jednoho ze svých inženýrů, který odlétá do Anglie právě příští pondělí.

To bylo od něj moc hezké a já to riskl. Doufám, že má drahá bude velmi brzy potěšena tím „pozdravem ode mne“.

-pokračování příště-

CHYSTÁTE SE NA DOVOLENOU LETECKY?

Text a foto: Hana van der Hoeven

Letní dovolená nezačíná prvním příchodem na pláž, ale ještě před odletem. Aby vše proběhlo v klidu a bez nepříjemností, je dobré nic nepodcenit.

Přinášíme praktické rady, jak se odbavit bez stresu

Vyrazte na letiště včas. Pro odbavení se bez stresu by cestující na letišti měli být alespoň 2,5 hodiny před plánovaným odletem a u dálkových letů, kde je nutná pasová kontrola, ještě o půl hodiny dříve.

Ověřte si podmínky vstupu do cílové země. Například do Velké Británie je potřeba elektronické cestovní povolení ETA.

eDoklady nejsou pro letištní kontrolu zatím platné, je nutný občanský průkaz nebo pas. Nazapomeňte, že elektroniku, především zařízení s většími bateriemi (notebooky, powerbanky), je nutné přepravovat v příručním zavazadle. Menší zařízení, jako jsou holicí strojky, lze dát i do odbavených kufrů, pokud jsou vypnuté. Baterie nesmí přesáhnout 100Wh.

Odbavit se můžete i prostřednictvím samoodbavovacích kiosků, které jsou na obou terminálech a umožní vytisknout palubní vstupenku. K dispozici je také 20 prepážek pro samoodbavení zavazadel, které podporuje 12 aerolinek.

Zpříjemnit čekání na letišti umožňují relaxační zóny, herny pro děti, kuchyňky pro ohřev stravy a nově i více obchodů a restaurací. Třináct provozoven, včetně Restaurace Runway, bude během léta otevřených nepřetržitě.

Více informací najdete na webových stránkách Letiště Praha zde:

<https://www.prg.aero/odbavtese>

LIDICKÁ STOPA V MICHELINU

Text a foto: Dany Ludvíková

Milí čtenáři a milé čtenářky, tentokrát bych vás ráda vzala opět za hranice České republiky. Zůstáváme v červenci, ale vracíme se zpátky v čase do roku 2018, kdy jsem se s kamarádkou vydala na cestu do Jihoafrické republiky – přesněji do jejího hlavního města, Kapského Města, které se řadí k nejjižnějším místům kontinentu.

Po úspěšně zvládnuté maturitě jsem cítila potřebu změnit prostředí, trochu se osamostatnit a uzavřít středoškolskou kapitolu. Jazyková škola, kterou jsem našla, nabízela libovolně dlouhé studium v různých zemích světa – Jižní Afrika byla pro mě

jasná volba. Zároveň to byla vítaná příležitost přesvědčit rodiče, že je to vlastně dobrý nápad nechat mě odletět tak daleko. Škola mi poskytla zázemí a jistotu – věděla jsem, kde budu bydlet, a že pokud by se cokoliv stalo, mám se na koho obrátit. Začnu historkou, nad kterou se s mojí mamkou smějeme pokaždé,

když přijde zima a musím vytáhnout šálu. Pár dní před odletem jsem balila kufr, který byl tak přeplněný, že jsem ho musela dokončovat na terase. Nahoru jsem položila zimní šálu. Když kolem procházela mamka, udiveně se na mě podívala a se slovy: „Myslíš, že v Africe zmrzneš?“ šálu z kufru vytáhla.

Po sbalení kufru a batohu mě mamka odvezla na letiště, kde na nás s kamarádkou čekal dvoupatrový Airbus do Dubaje s navazujícím letem do Kapského Města.

Po přiletu a vyzvednutí zavazadel jsme čekaly v příletové hale, kde nás měli vyzvednout zástupci školy v růžových neonových tričkách – avšak nikde nikdo. Po zhruba hodinovém marném hledání a malé svačince jsme nakonec narazily na skupinku v černých tričkách, která čekala na další studenty, jejichž let z Německa měl několik hodin zpoždění. Nakonec jsme se všichni vešli do jednoho minibusu a vyrazili směrem k městu.

Zvolila jsem ubytování v hostitelské rodině – chtěla jsem poznat každodenní život místních a nebýt jen turistkou. Nebyla bych to já, kdyby vše vyšlo podle plánu, a tak naše příjezdové dobrodružství po hledání na letišti pokračovalo. První zastávka byl dům, kde jsme podle seznamu měly bydlet. Po kontrole papírů se ale ukázalo, že to není ten správný. Následovalo kolečko několika dalších adres – včetně jedné v barevném Bo-Kaapu, kde jsme si nadšeně říkaly, jak skvělé by bylo bydlet právě tam. Ovšem znovu – špatný dům. Až po pár marných pokusech se zjistilo, že naše česká příjmení trochu zamotala systém, špatně je přečetli a mírně upravili. Ukázalo se, že naše první zastávka byla opravdu ta správná. Tak jsme si hned první den udělaly vlastní mini prohlídku Kapského Města.

Naše africká hostitelská rodina byla muslimská, v čele domácnosti stála paní domu. Bydlela společně s dcerou, zetěm a vnoučkem. Součástí domácnosti byl také sluha na výpomoc v domě a jeden další student. Dům byl skromný, řekla bych, na hranici střední třídy – elektřina fungovala občas, dešťová voda nachytaná do různých bandasek, tašek a nádob byla uskladněná na dvorku. V Africe panují extrémní vedra a období sucha, a proto je nedostatek vody každodenním tématem. I v obchodech jsou nedostatky pitné vody, a proto se místní snaží při každém dešti zachytit a uchovat co nejvíce vody.

Sprcha byla spíše luxusem než samozřejmostí. Každý dostal kartičku s QR kódem, který po naskenování spustil dvouminutovou písničku – tak dlouho jsme mohli používat vodu, ať už jsme si zvolili sprchu, mytí vlasů nebo ranní hygienu. Šetření vodou se bralo velmi vážně.

První noc nás poměrně překvapila – nohavice zastrkané do dlouhých ponožek, tři deky na sobě, prsty u nohou jsme si ohřívaly fénem na vlasy – taková byla zima. Druhý den ráno nás probudil déšť a chlad. Věděla jsem, že na druhé polokouli jsou roční období obrácená, ale nečekala jsem, že právě v Jižní Africe bude ten rozdíl tak výrazný. Když jsem později volala domů, mamka se se smíchem ptala: „Máte tam teploučko?“ Neměly jsme. Na Stolové hoře dokonce sněžilo. Šála by se tehdy opravdu hodila. Ve škole jsme měli různé kurzy angličtiny podle úrovně a potřeb. Mým cílem bylo především získat jistotu v mluvení. Kromě výuky jsme podnikali výlety, často s místními, což nám umožnilo poznat Kapské Město i jinak než přes turistické prospekty.

Jedním z nejkrásnějších zážitků byl západ slunce na Signal Hill, kopci sousedícím s

horou Lion's Head, která tvarem připomíná ležícího lva. Na kopec jsme vyjely taxíkem – je možné na něj i vystoupat pěšky, moje asthma by výšlap nezvládlo, proto taxi byla jasná volba. Dívat se na obrovské zapadající slunce, kdy máte pocit, že se ho můžete téměř dotknout, jenž pomalu a jistě mizí za

horizontem, byl dechberoucí zážitek. Jakmile zmizel poslední paprsek, nastala tma a výrazný chlad. Byl to magický okamžik.

Po tomto zážitku nás čekala další podívaná, tentokrát z Camps Bay – pláže s palmami, kavárnami a ikonickým americkým Hard Rock Café. Tuto krásnou pláž jsme navštívily několikrát, dokonce jsme měly i štěstí na lepší počasí, takže jsme si mohly

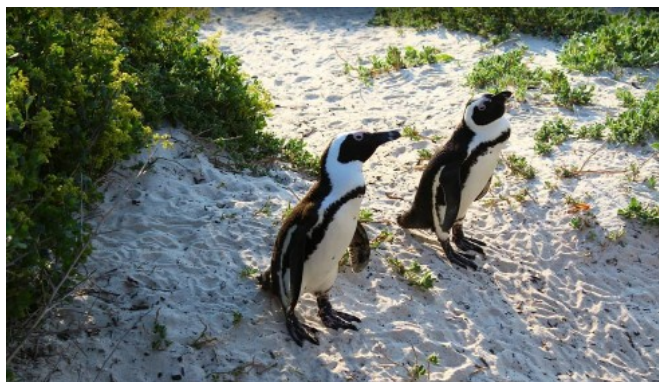
trochu poležet na slunci. K večeru, kdy byla pláž prakticky prázdná, jsem se pokusila o osvěžení v oceánu – voda byla naprosto ledová. Sotva jsem do ní strčila nohy po kotníky, chytla mě z té zimy křeč. Aspoň jsem si výměnou za to užila výhled na osvětlenou Lion's Head a celé okolí.

Nádherný byl také výlet do

Muizenbergu, malebného pobřežního městečka asi 25 kilometrů od centra Kapského Města. Proslulý je především svými ikonickými dřevěnými surfařskými chatičkami ve veselých barvách, které lemují dlouhou

písečnou pláž. Dříve oblíbené letovisko viktoriánské společnosti dnes láká nejen surfaře, ale i milovníky kaváren, lokálních trhů a umění. Přestože je voda v zátoce False Bay chladná, vlny jsou mírné a ideální pro začátečníky – surfování tu patří k běžné denní rutině.

Nedaleko se nachází Boulders Beach, domov kolonie afrických tučňáků. Tučňáci žijí v

norách vykopaných v písku. To je možné díky chráněnému statusu oblasti a příznivému mikroklimatu, které jim poskytuje ideální podmínky pro hnízdění. Někdy vás sledují, jindy následují – a občas spustí typické hlasité volání, když se navzájem hledají.

Historicky poutavým místem byl

výlet na Mys Dobré naděje. Tento legendární cíp Afriky objevil v roce 1488 Bartolomeo Dias. Dlouho byl považován za nejjižnější bod kontinentu a důležitý orientační bod pro lodě plující do Indie. Na vrcholu se nachází maják z roku 1860, který byl kvůli častým mlhám nahrazen novějším, postaveným níže – právě proto, aby byl lépe viditelný. Výstup k němu byl sice fyzicky náročnější, ale pohled z něj na

otevřené moře opravdu stál za to.

Nedaleko Mysu Dobré naděje je místo, kde se symbolicky setkávají dva oceány – Atlantský a Indický. Ačkoliv se jejich vody ve skutečnosti postupně mísí, kvůli rozdílům v teplotě, hustotě a slanosti vzniká na hladině zřetelná linie, která působí, jako by se tyto dva světy odmítaly spojit. Je to optický klam,

který připomíná soutok Vltavy a Sázavy, kde jsou rovněž jasně viditelné odlišné barvy řek, přestože se pomalu mísí dohromady. Tento přírodní úkaz fascinuje turisty i vědce

a přidává místu zvláštní kouzlo.

Kromě informačního centra zde najdete i naučné tabule a výhledy, které vás donutí zadržet dech – ať už kvůli kráse přírody, nebo jen silnému větru, který zde často panuje.

Jižní Afrika je země plná překvapení, kontrastů i nečekaných momentů.

Ve druhé části článku o Kapském Městě vás ráda seznámím s vtipnou historkou, jak jsme se skoro dostaly na Stolovou horu, vezmu vás na výlet do Hermanusu za pozorováním velryb a také na dobrodružnou výpravu na safari za nosorožci.

JEDNOTA Kladno – COOP Lidice – AKTUÁLNÍ OTEVÍRACÍ DOBA

Vážení občané, níže naleznete aktuální zkrácenou otevírací dobu prodejny COOP v Lidicích.

Pondělí 7:00 – 13:00

Úterý 7:00 – 13:00

Středa 7:00 – 12:00

Čtvrtek 7:00 – 13:00

Pátek 7:00 – 13:00

Sobota zavřeno

Neděle zavřeno

DEN DĚTÍ V LIDICÍCH PŘINESL VELKOU PORCI ZÁBAVY A RADOSTI

Text a foto: Bohumil Kučera

Tak jako „odnepaměti“, i letos děti k jejich svátku dostaly v Lidicích svou porci zábavy a radosti. A dokonce se to v tomto roce 2025 povedlo přímo na den přesně, tedy 1. června. Ale popořádku, co víme o historii toho „Svátku dětí“? Ze známé studnice vědění, „Wikipedie“, si dovolím citovat odstavec, kde se hovoří dokonce i o

Lidicích: „...v roce 1949 Mezinárodní demokratická federace žen vyhlásila Den pro ochranu dětí. Důvodem k vyhlášení bylo masové zabíjení žen a dětí v Lidicích v roce 1942 a také ve francouzském

Oradouru v roce 1944. Datum oslav bylo ustanoveno na 1. červen, který připomíná sirotky v San Franciscu a první konferenci, jež se zabývala blahem dětí...“ Určitě je zajímavé přechíst si všechny souvislosti a informace.

A nyní zpět do Lidic, na letošní Den dětí. Jednoduše se povedl. Podpořilo ho krásné počasí. To je totiž moc důležité, když je pěkně teplo, tak hlavní moderátor Václav Hanf vydá pokyn a pustí se na fotbalovém hřišti oblíbený zavlažovací gejzír.

Než se tak stalo, děti si mohly zasoutěžit v řadě disciplín. Odměnou jim byly grošíky, a ty pak mohly děti směnit za hračky a sportovní potřeby a drobnosti pro zábavu. V další části dopoledne došlo na sportovní soutěže. Děti všech věkových kategorií

dokázaly, že běhat tedy fakt umí!

A jak jsou na tom tatkové a mamky? Ti se předvedli při oblíbeném tradičním závodu, slalomu s

kolečkem, kde se vezly jejich děti.

Řekl bych, že tohle byl pravý

„adrenalin“,

alespoň dle

výrazů dětí.

Soutěže byly

vyhodnoceny,

nejlepší dostali

díplomy a ceny.

Já bych ale řekl,

že vyhráli opravdu všichni!

Poděkování za krásný den pro naše děti patří OÚ Lidice (a paní starostka vypadala spokojeně), Sokolu Lidice (a naši šikovní fotbalisté/aktuálně vedou soutěž!/ umí pomoci a jsou pro každou legraci) a samozřejmě MC Lidičky i obsluze restaurace Na hřišti. A uměl by to odmoderovat někdo lépe než Vašek Hanf? Těžko...

Tak za rok na viděnou!

DĚKOVNÝ KONCERT PRO LIDICE, SVĚTLO ZA LIDICE

Text a foto: Bohumil Kučera

Již tradičně, páteční večer před sobotní pietní vzpomínkou i letos patřil Děkovnému koncertu pro Lidice a Světlu za Lidice.

Večerem se nesly tóny od Ústřední hudby Armády České republiky, jako hlavní sólisté letos vystoupil

Lucie Silkenová,

Michaela

Tomešová a

Tomáš Trapl.

Průvodního slova

se mile ujal

Václav Žmolík.

S rokem 2025 se

nesou významná

výročí,

připomeneme si

125 let od narození sira Barnetta Strosse, 80 let od návratu přeživších lidických žen a prvních lidických dětí, neuvěřitelných 70 let od založení Růžového sadu a také 25 let od působení příspěvkové organizace Památníku Lidice.

Děkovný koncert „Pro Lidice“ je vždy krásný i smutný. Při čtení jmen zavražděných lidických dětí a pohledu do prázdného tichého údolí, kde stávaly domy a nevinní lidé žili své obyčejné životy než... se všem sevře duše, v očích jsou slzy. Tiše pak odcházíme, pohroužení do myšlenek a emocí, do svých domovů...

PIETNÍ VZPOMÍNKA K 83. VÝROČÍ VYHLAZENÍ OBCE LIDICE

Text a foto: Bohumil Kučera

Dlouhých 83 let uběhlo od vraždění, násilností a vypálení obce Lidice. U hrobu zastřelených lidických mužů se v sobotu 14. června konala pietní vzpomínka za účasti přeživších lidických dětí, občanů, osobností z řad politiky, samospráv okolních obcí i vedení obce Lidice a prezidenta České republiky Petra Pavla.

Po položení věnců od hostů vzpomínkové akce proběhla modlitba a ředitel Památníku Lidice Eduard Stehlík poděkoval přítomným za účast a důstojný průběh vzpomínky. Též následně ocenil děti z japonské školy, které již 25 let pravidelně navštěvují pietní vzpomínku a vždy ji

doplní sborovým zpěvem. Stalo se tak před sousoším zavražděných lidických dětí. Památce dětí se poklonil též pan prezident a další ústavní činitelé a mnoho občanů. Mnoho z přítomných se při pohledu do tváří soch dětí, které podstoupily tvrdý osud, neubránílo hlubokému dojetí. Čest památce lidických obětí, nikdy na ně nesmíme zapomenout!

TJ SOKOL LIDICE III. TŘÍDA (9. LIGA) Kladno 2024/25

Text a foto: Bohumil Kučera

13. kolo 31. 5. 2025

Sokol Lidice – SK Braškov B 7:1

14. kolo 8. 6. 2025

Čechie Velká Dobrá B – Sokol Lidice -:-

15. kolo 14. 6. 2025

Sokol Lidice – Slavoj Kladno B 6:3

Vážení příznivci lidického fotbalu, v sezóně 2024-25 hrál náš tým v soutěži MACRON – III. třída sk. A (9.liga). Sezónu jsme odehráli s radostí z fotbalu na pažitu

i na pozicích fanoušků (a zde patří velký dík zejména fanklubu „Lidice Fanatics“ v čele s Pepou Jarošem).

Sezónu jsme ukončili na prvním místě se 4 bodovým náskokem na Novo Kladno.

Počítáme s podporou Vás, našich příznivců, i v další sezóně!

Tabulka soutěže

#	KLUB	Z	V	R	P	SKÓRE	B
1.	Tělovýchovná jednota Sokol Lidice	26	22	0	4	108:37	66
2.	Novoměstský Kladno	26	20	0	6	92:48	62
3.	FK Slovan Kladno	26	17	0	9	85:43	49
4.	TJ Baník Stochov	26	16	0	10	62:52	49
5.	AFK Bratronice	26	15	0	11	55:52	44
6.	SK Baník Libušín "B"	26	11	1	14	45:55	35
7.	SK Doksy "B"	26	11	1	14	46:62	35
8.	SK Kamenné Žehrovice	26	11	0	15	47:55	34
9.	SK Braškov "B"	26	11	0	15	56:67	34
10.	TJ Meteor Pletený Újezd	26	11	0	15	57:75	34
11.	Fotbalový klub Slavoj Kladno "B"	26	12	0	14	52:73	33
12.	FC Čechie Velká Dobrá "B"	26	10	0	16	63:77	29
13.	SK KROČEHLAVY	26	8	0	18	41:45	24
14.	Sportovní klub Běleč	26	5	0	21	21:95	14

NA TENHLE ZÁVĚR SEZÓNY TÝM SOKOLA LIDICE JEN TAK NEZAPOMENE!

Text a foto: Bohumil Kučera

Pohár převzali z rukou prezidenta Pavla!

Když lidičtí fotbalisté dohrávali poslední duel sezóny se Slavojem B, byli již faktickým vítězem soutěže. Na druhé Novo Kladno měli dostatečný náskok. V 70. minutě vedli pohodových 4:2, zápas se v klidu dohrával, slunce pražilo a v hospůdce se již plnily püllitry pivečkem. Pozornější zbystřili, když viděli, že za střídačky míří menší kolona tmavých limuzín. Co tohle je? Dalo se vyčíst z pohledů.

Dveře černého BMW se otevřely a ke hřišti s úsměvem sobě vlastním kráčí prezident

republiky Petr Pavel.

Ale popořádku, jak k tomu došlo. Paní starostka Veronika Kellerová s místostarostou Tomášem Skálou počas pietní vzpomínky a hovorů s panem prezidentem zmínili i úspěch místního týmu, který by měl po skončení „dnešního“ duelu převzít pohár za 1. místo v soutěži 9. ligy a také samozřejmě fakt, že se po 21 letech (!) loučí hráč a trenér Jaroslav Topka. A nesměle nadhodili, zda by se nechtěl pan prezident krátce na hřišti zastavit.

Ten se jen pousmál, zkontroloval si hodiny a prohlásil: „To zvládneme“. A tak se i stalo. A setkání to bylo přátelské, pohodové. Pan prezident a paní starostka si

vychutnali i pohárek nabídnutého piva, zrovna se nesl k závěru duelu tác ke střídačce. S hráči i diváky počas sledování závěru zápasu prohodil pár vět. Zatleskal i třem brankám, které mezitím stanovily konečný účet mače, skončil poměrem 6:3 pro

domácí Sokol Lidice. Následovalo představení trenéra Jaroslava Topky, a dali si kratší rozhovor a následně mu osobně, za přítomnosti zástupce OFS Kladno Jana Grünwalda předal pohár pro vítěze 9. ligy. Oslavný pokřik Sokolů sledoval pan prezident s úsměvem, sdílel jejich radost.

Neodmítnul společnou fotografii lidickým a ani hostům ze Slavoj, vyhověl i

jednotlivcům. Následně se pan prezident rozloučil a odjel pro změnu podpořit mladé sportovce, na turnaj ragby do nedalekých Kralup, tam byl na rozdíl od Lidic ohlášený a očekávaný.

To u nás to bylo překvapení a myslím, že na tenhle závěr fotbalové sezóny se v Lidicích jen tak nezapomene!

JAROSLAV TOPKA SE LOUČÍ PO 21 LETECH V LIDICÍCH

Text a foto: Bohumil Kučera

S končící úspěšnou sezónou Sokola Lidice, kdy se podařilo soutěž 9. ligy vyhrát, přichází i jedna zásadní ztráta. Po neuvěřitelných 21 sezónách v dresu či u kormidla týmu Lidic odchází do „fotbalového důchodu“ hráč a trenér Jaroslav Topka.

A odchod to byl s plnou parádou, téměř námět na román. Jaroslav Topka odchází s pohárem pro vítěze 9. ligy, který mu předal osobně prezident republiky Petr Pavel. Poslední duel v Lidicích byl také vítězný, s „Benfikou“ Slavoje, 6:3. A tak se slavilo, opojný týmový pokřik. V emocích a slzou v oku. 21 let, to je hodně dlouhá doba, kabina je druhá rodina. A v Lidicích byla vždy dobrá parta. Jardovi za ty roky u týmu upřímně děkujeme, byla to jízda, a věříme, že s námi zůstane ve spojení, přijde poradit, podpořit. Bude vždy vítán.

Vedení týmu Jarda Topka předal Tomáši „Radikovi“ Radostovi a Janu Halwigerovi, kluci ať vám tým šlape, máte na co navázat.

Tým trenérovi na rozloučenou předal „dovolenku“ a další pozornosti a dárky, a také

speciální edici Jägermeistera, JARDAMEISTERA. Objali se a ještě jednou si dali vítězný pokřik ... a pak se povídalo a slavilo, dlouho do noci. Rozlučka jak má být. Jardo, děkujeme, ať se ti daří!

JEHO SRDCE BILO PRO LIDICE: SIR BARNETT STROSS, DÍL 4. „LIDICE SHALL LIVE“

Text a foto: Tereza Stehlíková, Památník Lidice

Památník Lidice v letošním roce připomíná 125. výročí narození tohoto výjimečného muže, jehož jméno se nesmazatelně zapsalo do historie Lidic.

Zprávy o bestiálním zničení Lidic Strosse tak hluboce zasáhly, že se rozhodl přispět vlastními silami k jejich znovuvybudování. Již na začátku léta 1942 vystoupil s myšlenkou, že by měla být obec Lidice znovu postavena, aby byl tento zločin proti lidskosti navěky připomínán.

Strossova výzva se setkala s mimořádným ohlasem zejména u britských horníků z hrabství Staffordshire, Celostátní konference britské Hornické federace v Blackpoolu jednohlasně odsouhlasila, aby se horníci z Velké Británie obrátili na horníky celého světa s výzvou založit fond na výstavbu nových Lidic, jejichž součástí měl být dokonce i Vědecký ústav pro studium bezpečnosti práce v dolech.

Ustavující schůze hnutí „Lidice shall live“ („Lidice budou žít“) se konala 6. září 1942 ve Stoke-on-Trent, největším staffordshirském městě. Akce se zúčastnil i československý exilový prezident Edvard Beneš, který měl před posluchači na závěr pronést tato slova: „Na setkání bylo zcela zřejmé, že Lidice nejsou mrtvé, žijí minimálně v srdcích lidí ze Stoke-on-Trent. Od této chvíle město Stoke-on-Trent bude žít stále v srdci každého Čecha.“

Nedlouho poté se v pořádaných sbírkách začaly shromažďovat finanční prostředky na stavbu nové obce. Penězi přitom nepřispívali jen prostí horníci, kteří pro tento účel dobrovolně věnovali část své mzdy, ale cíl hnutí významně podpořili i britští dělníci. Ačkoliv sami bydleli v troskách domů zničených německou Luftwaffe a v boji s nacismem ztratili některé ze svých blízkých, rozhodli se postavení nových Lidic podpořit.

Sir Barnett Stross, který stál u zrodu dnešních Lidic, byl v roce 1947 za svou výjimečnou osobní činnost a podporu vyznamenán naším nejvyšším státním vyznamenáním, Řádem Bílého lva.

Osobnost Sira Barnetta Strosse přibližuje expozice ve výstavní síni In Memoriam. Vstupné je zdarma a navštívit ji můžete v rámci otevírací doby Památníku Lidice.

-pokračování příště-

ČERVEN V PAMÁTNÍKU LIDICE

BĚH MÍRU Kladno – Lidice

U příležitosti 83. výročí vyhlazení obce Lidice se 7. června 2025 konal 13. ročník charitativní sportovní akce, na jejíž start se přes nepřízeň počasí postavila početná skupina běžců. Součástí programu byl rovněž malý pietní akt u Památníku

dětských obětí války. Účastníci závodu měli vstup do muzea Památníku Lidice zdarma a v cíli závodu, který byl na parkovišti u lidického Růžového sadu, byl pro všechny připraven bohatý doprovodný program.

Výtěžek z dobrovolné registrace byl věnován ZŠ Korálek, která poskytuje vzdělání hendikepovaným dětem.

PIETNÍ AKT U Kladenského gymnázia

Dne 10. června 2025 se uskutečnil tradiční pietní akt k připomenutí utrpení lidických žen a dětí, které tu byly přesně před 83 lety vězněny. Ve zdejší tělocvičně tehdy strávily poslední společné tři dny. Vzpomínkového setkání se zúčastnili zástupci Památníku Lidice, Obce Lidice a přeživší lidické děti – Pavel Horešovský a Jiří Pitín.

NOVÉ VÝSTAVY V LIDICKÉ GALERII

Dne 12. června 2025 proběhla slavnostní vernisáž dvojvýstavy „Co nad námi leží stínem jak černý mrak“ a „Jsme trosečníci na puklé skále“, kterou připravili kurátoři Památníku Lidice – Miloslav Vorlíček a Kristina Tělupilová. Dvojvýstava představuje mj. Autentické předměty vytvořené lidickými ženami v koncentračním táboře Ravensbrück nebo unikátní záběry z posledního zaznamenaného rozhovoru s lidickou ženou Jaroslavou Skleničkovou.

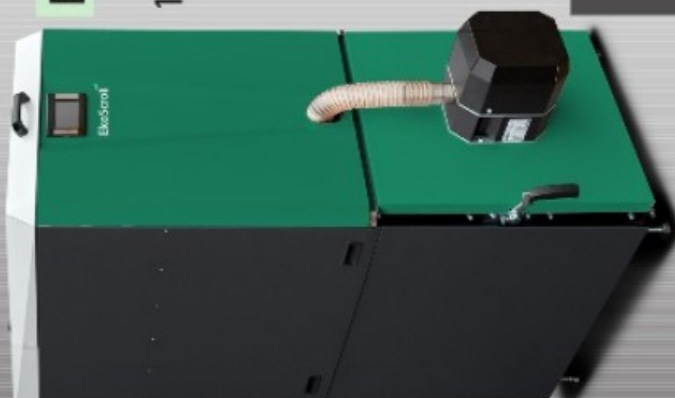
Ekoscroll[®]

Kotel na pelety

BETA KOMPAKT

Výkon:

10, 15, 20, 25 a 30 kW

**Krbová kamna na pelety
s výměníkem**

SIGMA PRESTIGE

Výkon:

13, 18, 22 a 25 kW

734 574 589

www.ekoscroll.cz

DĚKOVNÝ KONCERT PRO LIDICE

V předvečer pietní vzpomínky se u muzea Památníku Lidice konal tradiční koncert, jehož hlavním protagonistou byla opět Ústřední hudba Armády České republiky. Dále zde vystoupili Lucie Silkenová, Michaela Tomešová, Tomáš Trapl a Tadeáš Prokop, moderování večera se profesionálně ujal Václav Žmolík. Po koncertu byla opět přečtena jména zavražděných lidických dětí. Děkujeme Vám všem, kteří jste nám pomohli opět rozsvítit – i když jen na jeden pouhý večer – světla z oken lidických domů. Především díky Vašemu enormnímu zájmu se podařilo rozzářit úplně všechny.

PIETNÍ AKTY K 83. VÝROČÍ VYPÁLENÍ OBCE LIDICE A OSADY LEŽÁKY

Za účasti přeživších lidických dětí – Veroniky Rýmonové, Jiřího Pitína, Pavla Horešovského a Jiřího Koreckého, prezidenta České republiky Petra Pavla a dalších významných hostů se v sobotu 14. června 2025 uskutečnil tradiční pietní akt u příležitosti 83.

výročí vypálení obce Lidice. Po ukončení pietní vzpomínky byly slavnostně předány Pamětní odznaky Památníku Lidice, přičemž toto ocenění převzali i žáci Japonské školy v Praze-Řepích za více než čtvrtstoletí trvající spolupráci

jejich školy s Památníkem Lidice. Touto cestou bychom chtěli poděkovat všem návštěvníkům, kteří v tak hojném počtu uctili společně s námi památku lidických mučedníků – zavražděných mužů, žen a dětí, jejichž starobylá ves měla 10. června 1942 navždy zmizet ze světa.

O týden později, v neděli 22. června 2025, uspořádal Památník Lidice pietní akt v Ležákách u příležitosti 83. výročí vypálení této hrdinské kamenické osady. Čest jejich památce! Nikdy nezapomeneme!

PIETNÍ AKTY 16. ČERVNA 2025

Lidická tragédie měla smutné pokračování 16. června 1942, kdy bylo ve večerních hodinách na střelnici v Praze-Kobyliších zavražděno dalších 26 obyvatel obce.

Popel těchto popravených obyvatel Lidic je uložen na čestném pohřebišti hrdinů druhého odboje v areálu Krematoria Strašnice. Jejich památku jsme uctili položením květin společně s Jiřím Pitínem, přeživším lidickým dítětem, jehož tatínek František byl právě jedním ze zavražděných 16. června 1942.

S tragickým příběhem Lidic jsou významně spojena i další dvě místa v Praze, kde jsme si připomněli utrpení lidických žen a dětí – dům č. p. 20 v Dykově ulici a Thomayerova nemocnice. Ve vinohradské vile se nalézaly dva pokoje, v nichž byly v roce 1942 drženy těhotné lidické ženy. V areálu dnešní

Thomayerovy nemocnice sídlil za války i německý sirotčinec. V něm strávilo bezmála tři roky osm lidických dětí mladší jednoho roku – Verunka Hanfová, Pavlík Horešovský, Josífek Minařík, Jiřík Miler, Libuška Müllerová, Jiříček Pitín, Jaroušek Korecký a Věruška Müllerová, kteří se zde dožily i konce 2. světové války...

UPOZORNĚNÍ PRO NÁVŠTĚVNÍKY

Objekt původního lidického rodinného domu č. p. 116 s expozicí „Stavíme nové Lidice“ je v období 27. června – 4. července 2025 z technických důvodů dočasně uzavřen.

O státních svátcích ve dnech 5. - 6. července 2025 jsou všechny muzejní a výstavní expozice Památníku Lidice přístupné návštěvníkům bez omezení v rámci běžné otevírací doby, tj. Od 09:00 do 17:00. Těšíme se na Vaši návštěvu!

ČERVEN 2025

Text: Miroslav Kaliba Foto: archiv OSL a Spolek JH a JS

Červen je poslední měsíc před prázdninami, ale pro nás v Občanském spolku Lidice a ve Spolku J. Horáka a J. Stříbrného je tento měsíc nabitý mnoha událostmi spojenými s Lidicemi a historií poslední velké války. Počátkem měsíce si připomínáme přechod velké skupiny osvobozených lidických žen přes Cínovec do vlasti. Tentokrát jsme si tento den připomněli 2. června.

Jako tradičně jsme se setkali u hraničního buku, kde před 10 lety z iniciativy pana Antonína Nešpora a mimořádné vstřícnosti starosty města Dubí, pana Petra Pípala, byl osazen památní kámen s keramickou deskou připomínající příjezd lidických žen domů. Všichni v osvobozené vlasti znali osud Lidic, lidické ženy se to dozvěděly až na hranicích na Cínovci. Pro většinu žen to byly rozporuplné informace, na jedné straně konec tříletého utrpení a svoboda, na druhé straně nejistota, co bude a kde jsou děti. Tak jako vždy byla přečtena jména navracejících se žen, krátké projevy byly doplněny zpěvem žáků základní školy. Na konec pietní vzpomínky jsme si příchod žen do vlasti, svobodu a snad již mír připomněli vypuštěním dvou holubic z rukou dětí, holubice se vydali správným směrem do svobodné vlasti.

Cestou domů jsme se zastavili s malou kytičkou v Kožlanech u Lidického kříže, kdo ho a kdy poprvé vybudoval není známo, možná na paměť lidických žen, které zde přenocovaly. Kříž je doplněn symbolickými trámy s hlavami žen, mužů a dětí a celá tato jednoduchá scénérie přinutí

kolemjdoucí pozastavit se a zavzpomínat na tu hrůznou dobu před 83 lety.

10. června jsme si tragédii Lidic připomněli v tělocvičně kladenského gymnázia, kde pan Pitín připomněl, že v tomto malém prostoru žilo po tři dny více jak 200 žen a skoro sto dětí, při pohledu do tělocvičny nepředstavitelné. U sochy Lidické ženy od Marie Uchytlové jsme položili pamětní květiny. Krátkým proslovem zavzpomínal ředitel

Památníku Lidice, Eduard Stehlík, na svou první návštěvu v tělocvičně, v době, kdy ještě žilo plno lidických žen a dětí, které si v tělocvičně našli své místo pobytu a uctilo jej položením květiny. Dnes je tato symbolika na nás, na 2. a 3. generaci.

Děkovný koncert „Pro Lidice“, v předvečer pietní vzpomínky, byl dalším programem k připomenutí lidické tragédie. Po krátkých projevech paní starostky Veroniky Kellerové a ředitele Památníku Lidice, pana Eduarda Stehlíka, zahájila Ústřední hudba armády ČR tradiční koncert. Doprovodný video program, ve kterém v úvodu promluvila v krátkých vzpomínkách poslední lidická žena, paní Jaroslava Skleničková, doplňoval koncert, který kromě tradičních skladeb zavzpomínal i na 30. léta Československé republiky svými swingovými a filmovými skladbami. Lidické údolí se v podvečer rozsvítilo svíčkami v místech domů, které po pár dnech budou jen ohořelé

a zbořené ruiny.

16. června jsme si připomněli den popravy rodin Horákových a Stříbrných a mužů z nočních směn v Kobylišské střelnici.

V Resslově ulici jsme si 18. června vzpomněli na poslední boj parašutistů na kúru a v kryptě pravoslavného kostela sv. Cyrila a Metoděje. Více jak 6 hodin se dokázalo sedm statečných vojáků československé armády bránit mnohonásobné přesile. Oni splnili do posledního písmene slova vojenské přísahy. V zástupu vzpomínajících byli jako vždy příbuzní Jana Kubiše, rodina Dusíkových, kdy synovec Jiří Dusík přinesl na sametové desce všechna vyznamenání, která byla Janu Kubišovi za války a pak i In memoriam udělena.

PAMÁTNÍK LIDICE: POZVÁNKA NA ČERVENEC

Text a foto: Tereza Stehlíková, Památník Lidice

Oradour, the meaning of ruins

Floriane Duong, Rudolf Rosch

a photographic dialogue

Památník Lidice pořádá venkovní výstavu

Oradour – ruins a jejich význam

10. 6. – 7. 11. 2025

podloubí muzea Památníku Lidice

centre de la mémoire
ORADOUR-SUR-GLANE
village martyr

LIDICE

**Co nad
námi
leží
stínem
jak
černý
mrak**

čtvrtek 12. června od 17h v Lidické galerii

videoinstalace srbské umělkyně
Marty Popivoda, která obrazově
propojuje záběry z pietního území
s historickými záběry a zachycuje
svědectví poslední lidické ženy
Jaroslavy Skleničkové (1927–2024)

LIDICE

lidice
art
collection

VEŘEJNÁ KNIHOVNA LIDICE – INFORMACE

Otevřeno: obvykle středy od 15:30 do 17:30 hodin.

Z důvodu dovolené bude o letních prázdninách v některých středečních termínech knihovna uzavřena. Sledujte prosím vývěsky za výlohou knihovny. Pokud byste v daném období přesto potřebovali knihovnu navštívit, neváhejte se nám ozvat a jistě najdeme možnost individuální otevírací doby – rádi vás obsloužíme!

Za výlohou knihovny výstavky prací dětí z MŠ Lidice a seniorů z klubu Bud'me si blíž při Středočeské vědecké knihovně v Kladně.

V knihovně zbrusu nová knížka Slávky Kopecké s názvem Soukromý archiv smíchu. Krátké texty různých žánrů s cílem čtenáře pobavit a rozesmát!

Krásné léto s pohodovým čtením přeji

Jirka Černý a Míša Indráková, knihovna.lidice@email.cz

Lidický zpravodaj č.07/2025. Zdarma. Evidenční číslo: MK ČR E 10562. Vydavatel: Obec Lidice. Náklad 260 výtisků, 12x ročně. Uzávěrka příštího čísla: 20. 07. 2025 Vychází měsíčně pro obec Lidice. Periodický tisk územního samosprávného celku. Vydavatel: Obecní úřad, ul. 10. června 1942, čp. 161, 273 54 Lidice, tel. 312 253 083, email: lidice3@volny.cz, web: <http://www.obec-lidice.cz/>. Místo vydání: Lidice Připravuje: Michaela Klapalová. Vaše příspěvky a reakce prosím zasílejte: dozpravodaje@seznam.cz. Redakce děkuje za pochopení, že některé texty je třeba upravit či zkrátit. Za původnost a obsahovou správnost ručí autoři článků. Publikované články nemusí nutně vyjadřovat stanovisko OÚ či OZ Lidice. Redakce si vyhrazuje právo drobných úprav textu.

NEPROŠLO JAZYKOVOU ÚPRAVOU. Předáno do tisku dne: 25. 06. 2025

Roznášku v obci zajišťuje Jaruška Černá. ♥

Tiskne: ABSOLUTNOWEB, Luděk Bartoš, Palackého 123, Hřebeč, 27345, Tel.: +420 731 078 501, info@absolutnoweb.eu, www.absolutnoweb.eu